

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Participia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Ioannis Despauterij Niniuite

ptis exulatū, uapulātū, factum, nuptū, uenū, quę apud doctissimos reperiri probat Lanci. Supina uerba esse diximus, ex sentētia Quinti. lib. i. de insti. orat.

Supina in u.

Supina in u. solū passiuę declarant, cum quibusdā adiectiuis sine ullo regimine, ueluti dignū, facile, difficile, bonū &c. dictū, factū &c. .i. ut dicat, & fiat, nō autē ut dicat aut faciat, licet id Prisci. placere uideat. Ideo sessu, dormitu, & similia nō uidentur latine dici. hinc patet differētia inter uisu supinū, & uisu nomen, quia hoc sensum dicit, illud passiuem, & per nomē bene dicimus dulce in uisu meo, per supinū dicitur dulce uisu. Itē. iucūdus dictū. .i. ut dicat. dulcis uel iucūdus dictū uel dictis, dum dicit &c. Nec cōstruuntur cū uerbo motus de loco ait Valla. quia male dicitur, uenio lectū &c, dicendū est uenio a lectiōe Virgilij &c. Ipse tamē legi apud Plautū in Menech. Obsonatu redeo Aldus autē Manutius, & Passius Lāci. testant cōtra Vallā. posterius supinū cōstrui cum uerbo motus de loco. Sta. i. Achil. Quę nūc uenatu rediturū in limine primo Audierat. Cato in re rust. Primus cubitu resurgat postremus cubitū eat. Quidā dicunt uenatu esse nomē, quod nec Aldū nec Lācilotū uiros doctissimos latuit. Quia i Plautō & Catone manifeste cernit supinū &c. Cum adiectiuis locutiōes sunt oīno elegātes. Ouidi. Turpe quidē dictū, sed si modo uera fatemur. Vulgus amicitias utilitate probat. Virgi. Nec uisu facilis, nec dictū affabilis ulli. Idem. Et dictū uideo miserabile monstrū. Idē. Horrendum dictū latices nigrescere sacros. Teren. Sum extra noxā, sed non est facile excusatu. Cice. Non facile dictū est quātopere cōciliet animos comitas, affabilitasq; sermonis. Salu. Optimum factū ratus fortunā bello tentare. Idem. Quę sibi quisq; facilia factū putat, equo animo suscipit, sic scitu, lectu, memoratu, dignū, indignū &c. Dignū cultu, gubernatu, & si quid tale nomen, si est supinū dubiū sermonē parit, ut ex Valla facile declarauerit diligens p̄ceptor.

Participia.

Participiū uult post se casum sui uerbi, ut seruiēs tyranno, uapulās a p̄ceptore &c. Participiū uerbi substantiuū &c. copulat similes casus. Existens pro ens nō recte capit, ut in logica sua docet Valla. Nescio an ipse cōmuni errore deceptus, aliquādo ab recta significatiōe discesserim, difficile est inter barbaros nihil barbari olere. Participiū a uerbo figurā capit nō a noīe, ait Lanci. Nunq; em̄ participiū alterius figurę est q̄ nomē, sed cur formā nō cepit ab eodē, ut clamans, clamitās &c. Certe nulla uidet mihi diuersitatis ratio. Ideo Carissus

ut ait Lanci. ut formā, ita figurā omisit, Species ideo participij acci-
dentibus non annumerat (ait Lanci.) quia accidens datur cū uariat.
Iam omne participiū est deriuatiue species. Inuētū est participiū bre-
uitatis gratia & uenustatis, quia uenustius, breuiusq; dicitur. Ventu-
re memoresiā nunc estote senectē, q̄ senectē que ueniet. Interim etiā
adiungi uidet necessitas, ait Valla. Veluti mulieres ornāt se ne uidē-
tes hoies eas derideant, ridiculus esset sermo ne uideant & derideant
siquidē nō ornant se ne uideant hoies diceret sophista, licet copulati-
ue hoc esset falsum, nō tamē copulatiue. at nugari hic nolo,

Participiorū desinentiē.

Participia actiue, aut passiue aut neutraliter significāt, ut amās, ama-
tus, sedēs. desinentiē sunt septē ans, ens, p̄sentis tēporis. Tus, sus, xus. p̄-
teriti. Rus, dus, futuri. Mortuus, Augustinus uult esse nomē, ait Lan-
cislo. alij participiū. Quęcūq; carent ijs, unde participia formarentur
carent ijs ipsis participijs, ut si studitū non sit supinū, neq; studiturus
erit participiū, studitū, Diome. negat dici, fruēs in Cicerone lectū est
nasciturus nō naturus licet natū sit supinū, oriturus, licet ortus nō
oritus, moriturus quoq; sed de his in alio libro late disputauimus.
Sibila lambebant linguas uibratibus ora, ait Virgi. ubi Serui. sibila
inquit participiū est nō nomē pro sibilatia. Ego dico esse nomē fun-
gens officio participij, ut in. ij. ænei. Et si fata deū, si mens nō leua sus-
illet, fata (inquit Serui.) participiū est, id est que dñ loquūtur. Stati.
Et uocem fata loquūtur. Participia p̄sentis tēporis significāt acti-
ue, aut neutraliter, nisi exulans, uapulans &c. Virgilius tamē plaus-
tra uoluentia dixit pro que uoluuntur, in quo imitatus est grecos,
quia apud latinos passiuū generis uerba, participijs carent p̄sentis
temporis. Pœnitens pœnitendus &c. recte dici ante probauimus, et
talīa in dus nomina sunt cū datiuo meminēs, in Plauto legitur, sed
repudiātū est, ut siens & siendus. licens autē & licitus nomina sunt.
Virgi. Et licito tandē sermone fruūtur. Vbi p̄sens est & non p̄s-
teritum. Interdū utimur pro p̄terito quod non est, p̄senti. Cice.
in Bruto. Cum e sicilia decedens Rhodū uenissē. hic non dixit, p̄s-
ciscens, sed p̄fectus si quis tamē hoc pacto loqui uelit faciat, sed pars-
ce inquit Valla. Cice. lib. iij. offi. Si exempli causa uir bonus Alexā-
dria p̄fectus, magnū frumētū numerū rhodū aduexerit. Nunc ad
participij resolutionē respiciamus.

Participiorū resolutio.

Participiū resoluūt in relatiuū & uerbū. Virgi. Post aliquot mea res-
gna uidens mirabor aristas. i. qui uidebo, uel quū uidebo, q̄ p̄sens

Q̄ ij